

JURYRAPPORT

In het jaar 2012 heeft de jury van de Jo Maes/Capra Prijs vijf scripties mogen ontvangen op het gebied van het arbeidsrecht, ambtenarenrecht en bestuursrecht, gewaardeerd met minimaal het cijfer 8. Deze inzendingen waren wat betreft onderwerp van zeer uiteenlopende aard. Een werkstuk was al in boekvorm uitgegeven. Toch is de keuze van de jury niet op deze, op zich indrukwekkende prestatie, gevallen. De jury heeft de prijs toegekend aan de scriptie "De subjectivering van de rechtsbescherming in het bestuursrecht", geschreven door de heer mr. drs. F. Spinhoven. De heer Spinhoven is afgestudeerd aan de Vrije Universiteit Amsterdam en ontving voor zijn werkstuk het cijfer 8,5.

In de scriptie wordt het onderscheid tussen objectieve en subjectieve rechten als uitgangspunt genomen. Objectieve rechten verwijzen naar het geldende positieve recht terwijl bij de subjectieve de nadruk ligt op de bevoegdheid die een persoon in een concrete situatie jegens een ander ontleent aan een regel van het objectieve recht.

De schrijver onderzoekt in zijn scriptie hoe de rechtsbescherming tegen het optreden van de overheid zich in de afgelopen 125 jaar heeft ontwikkeld. Het startpunt daarbij is de grondwetswijziging van 1887 waarbij administratieve rechtspraak mogelijk werd gemaakt. Of rechtsbescherming objectief of subjectief genoemd moet worden is afhankelijk van de vraag op welke wijze de rechter een zaak beoordeelt. Toetst hij aan het objectieve recht dan is er sprake van objectieve rechtsbescherming. De appellatant vraagt de rechter een oordeel te geven over de handeling van het bestuur. Subjectieve rechtsbescherming kenmerkt zich door het antwoord op de vraag of de rechter nagaat of het bestuursorgaan onrechtmatig heeft gehandeld jegens degene die opkomt tegen de gewraakte bestuurshandeling.

Op heldere wijze beschouwt de auteur dit dogmatisch onderwerp en stelt daarbij essentiële aspecten aan de orde. Zoals het feit dat de toegang tot de bestuursrechter wordt bepaald door een besluit (objectief) en de relatief lijdelijke opstelling van de rechter (richting subjectief). Verder schetst hij ontwikkelingen die wijzen in de richting van (verdere) subjectivering van de rechtsbescherming. Hij geeft aandacht aan het relativiteitsvereiste in de Crisis- en herstelwet zoals dat sinds 1 januari 2013 in het aangepast bestuursprocesrecht is opgenomen en de wijziging van artikel 6:22 Awb.

De creativiteit van de heer Spinhoven gaat ver waar hij aangeeft hoe de rechter in een zuiver subjectief model mogelijkheden krijgt c.q. dient te krijgen om te voorzien in geschilbeslechting. “In een dergelijk stelsel zou de rechter een uitspraak moeten kunnen doen in ieder geschil tussen burger en bestuur wanneer dat geschil voortvloeit uit een publiekrechtelijke rechtsbetrekking”. Hij werkt dit op een uitdagende manier verder uit. Het besluitbegrip staat niet meer centraal; ook het bestuursorgaan heeft een ingang bij de bestuursrechter. Een belangrijke vraag blijft voor de schrijver dan nog over: waar blijft de bevoegdheid van het bestuursorgaan versus die van de rechter.

De jury heeft met de scriptie van de heer Spinhoven kennis kunnen nemen van een interessante weergave van een fraai dogmatisch onderwerp dat mede vanuit historisch juridisch perspectief is beschouwd. De scriptie is helder geschreven en gebaseerd op uitvoerige literatuurstudie. Dit werkstuk is van hoog niveau en verdient de Jo Maes/Capra Prijs 2012.

De prijs is uitgereikt te 's-Hertogenbosch op 11 maart 2013.

De jury van de Jo Maes/Capra Prijs,

mr. J.M.M.B. Maes

prof. mr. F.A.M. Stroink

mr. C. P.J. Goorden